672/03

Den 19. maj 2003 blev i sag nr. 59.475:

xxxxx xx xxxxxxxxx
xxxxxxx xxxxxxxx x
xxxx xxxxxxxxxxxx

mod

Nykredit Østifterne
Forsikring A/S
Anker Heegaards Gade 8
1780 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Nykredit Østifterne Forsikring A/S, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at yde erstatning under henvisning til, at skaden skyldes en forudbestående lidelse.

Ved skadeanmeldelse modtaget af selskabet den 27/5 2002 anmeldte klageren, at hun som målmand ved et udendørs håndboldstævne den 19/5 2002 lavede en sidelæns bevægelse for at holde en bold. Herved vred hun højre knæ rundt, eller det gik af led. Hun stoppede øjeblikkeligt spillet og fik isposer på knæet. Efterfølgende undersøgelser på skadestuen viste, at man på røntgenbillede kunne konstatere ændringer i det forreste korsbånds forløb samt eventuelt en indelukket menisk.

Selskabet afviste at yde erstatning og har i skrivelse af 12/7 2002 til klageren bl.a. anført:

"Det fremgår af lægekonsulentens udtalelse, at det, at De er kommet til skade i maj 2002, alene kan henføres til korsbåndsskaden, der skete i 1998. Det er således ikke nogen ny skade, De har pådraget Dem.

De har ikke anmeldt nogen skade til os i 1998. Vi gør Dem dog opmærksom på, at skaden fra 1998 nu er forældet i henhold til fristen for anmeldelse af skader jfr. Forsikringsaftalelovens pgf. 29.

På baggrund af ovenstående kan der således ikke udbetales invaliditetserstatning for det anmeldte ulykkestilfælde.

Hvis De ønsker vores afgørelse afprøvet ved en uafhængig instans, kan sagen efter forsikringsbetingelserne forelægges for Arbejdsskadestyrelsen til vurdering af invaliditetsgraden.

Vi dækker udgifterne ved forelæggelsen af sagen, hvis Arbejdsskadestyrelsen vurderer, at skaden har medført en invaliditetsgrad på 5% eller derover. I modsat fald må De selv bære udgiften."

I skrivelse af 26/9 2002 til nævnet har klagerens advokat anført:

"Jeg har således noteret mig, at forsikringsselskabet anerkender at skaden som udgangspunkt er omfattet af policen og dermed isoleret set ville have medført invaliditetserstatning.

Min klient har tidligere været elitehåndboldspiller, men har måttet opgive håndboldspillet på det niveau efter skaden i 1998. Min klient har dog ikke anmeldt skaden i 1998, idet hun allerede primo 1999 stort set er fri for problemer med knæet. For hændelsesforløbet omkring denne skade henvises til patientjournal fremlagt som bilag 4.

Såfremt skaden udelukkende kan henføres som en skade hidrørende fra skaden i 1998, så er jeg af den opfattelse, at forældelsestidspunktet under ingen omstændig-

heder kan løbe fra et tidligere tidspunkt end den 12. juli 2002, hvor min klient bliver klar over dette.

Jeg mener dog, at der er tale om en isoleret skade, eller en skade, der skal kumuleres med skaden i 1998, for så vidt angår méngradsopgørelsen.

Såfremt der er tale om en kumuleret skade, gør ovennævnte opfattelse om forældelsestidspunktet sig ligeledes gældende, idet min klient ikke har være bevist om at forløbet i 1998 havde medført en skade.

Forsikringsselskabet afviser, at skaden i 2002 er en forsikringsbegivenhed, idet skaden udelukkende kan henføres til skaden i 1998, men siger i samme brev at forsikringsselskabets afgørelse af méngraden efter forsikringsbetingelserne kan forelægges for Arbejdsskadestyrelsen.

Jeg mener ikke forsikringsselskabet har truffet en afgørelse om méngradens størrelse for skaden i 2002 / den kumulerede skade, hvorfor det under alle omstændigheder må være forsikringsselskabet, der skal afholde den primære udgift til forelæggelse for Arbejdsskadestyrelsen. Min klient skal afholde udgiften til en eventuel ekstra prøvelse, såfremt hun ikke måtte være enig i den oprindelige afgørelse.

2. Hvad jeg på min klients vegne ønsker at opnå hos selskabet.

Jeg ønsker at forsikringsselskabet skal anerkende følgende:

- ✓ forældelsesfristen for skaden i 1998 endnu ikke er udløbet, jfr. ovennævnte begrundelse,
- ✓ fastlæggelsen af forældelsesfristen for skaden i 1998,
- ✓ skaden i 1998 anerkendes som anmeldt,
- ✓ skaden i 2002 skal anerkendes som en isoleret sag, subsidiært som en kumuleret skade med skaden i 1998,
- ✓ forsikringsselskabet for egen regning skal forelægge skaden i 2002/ de kumulerede skader for Arbejdsskadestyrelsen til vurdering af méngradens størrelse,
- ✓ forsikringsselskabet skal anerkende, at de skal udbetale erstatning i overensstemmelse med i den af Arbejdsskadestyrelsen fastsatte méngrad."

Hertil har selskabet ved skrivelse af 30/10 2002 til nævnet bl.a. anført:

"Til Nævnets orientering følger vi ikke længere Arbejdsskadestyrelsens praksis, jf. pkt. 6, 1 med hensyn til hvad der anses for et ulykkestilfælde. Vi er bekendt med Forsikring & Pensions henstilling om, at udvide ulykkesforsikringen til at dække pludselige skader på arme og ben der ikke er en følge af en udefrakommende begivenhed og denne praksis følger vi i dag.

Vi kan på denne baggrund anerkende hændelsen i form af et vrid den 19. maj 2002 som et ulykkestilfælde.

Vi vurderer imidlertid, at forsikringstagers korsbåndsskade alene er en følge af skaden 19. oktober 1998.

Forsikringstager har den 19. oktober 1998 pådraget sig et delvis overrevet forreste korsbånd i højre knæ. Den delvise overrivelse af forreste korsbånd fandt man i juni måned 1999 og ved artroskopi 18. juni 2002 finder man arvæv, men ingen friske skader i form af blodspor eller rester efter blodspor. Når artroskopien foretages den 18. juni i år, kun en måned efter den anmeldte skadedato, og der kun findes arvæv efter den gamle skade, er dette et tydeligt tegn på, at der er tale om en næsten 4 år gammel skade og ikke en skade der kun er en måned gammel, eftersom arvæv ikke kan udvikles på en måned.

Endvidere skal vi bemærke, at forsikringstager selv oplyser i spørgeskema af 24. juni 2002, at ulykkestilfældet 19. maj 2002 formentlig skyldes et svagt korsbånd, idet hun hverken gled, faldt eller snublede. I 1999 valgte man i forbindelse med artroskopien ikke at give forsikringstager et nyt korsbånd, idet dette har fungeret tilfredsstillende og fordi erfaringen viser, at en sportstrænet person via musklerne i og omkring knæet kan kompensere for et slapt korsbånd, og dette er formentlig årsagen til, at forsikringstagers knæ har været velfungerende efter genoptræningen afsluttes oktober 1999.

Forsikringstagers advokat oplyser endvidere, at forsikringstager ophørte med at spille elitehåndbold efter skaden i 1998, og forsikringstager oplyser selv, at hun kommer til skade efter at være overtalt til at stå på mål af gamle holdkammerater.

Skaden den 19. oktober 1998 er ikke tidligere anmeldt til os, og i alt fald medio 1999 må forsikringstager være vidende om, at hun har en skade, og forældelse indtræder derfor med udløbet af 2001. Til orientering dækkede vi på daværende tidspunkt ikke skader som følge af vrid.

Forsikringen dækker direkte følger af skade, og forsikringstagers korsbåndsskade er ikke en direkte følge af hændelsen den 19. maj 2002, og derfor kan vi ikke tilbyde hende erstatning for skaden. Da der ved undersøgelsen den 17. juni i år endvidere kunne konstateres intakt mediale og laterale menisk, er der ikke erstatningsberettigende følger efter hændelsen 19. maj 2002."

Klagerens advokat mener ikke, at selskabet overhovedet har efterprøvet, om der er tale om en selvstændig skade i 2002. Dermed mener han heller ikke, at selskabet overhovedet har prøvet, om der skulle ske udbetaling af nogen form for erstatning. I skrivelse af 6/11 2002 til nævnet har klagerens advokat endvidere anført:

"Såfremt skaden i 1998 er det, der udløser den eventuelle mengrad ved min klient, så er min klient ikke vidende om dette før skaden i 2002 indtræffer, hvorfor jeg ikke mener forældelse er indtrådt. Min klient har kunnet bevæge sig som tidligere efter skaden i 1998, men har dog ikke spillet elitehåndbold.

Forsikringsselskabet anfører på side 3, at min klient via hendes velfungerende muskler har kunnet fungere uden gener. Dette mener jeg dokumenterer, at min klient på ingen måde er vidende om, at hun eventuelt har fået men af skaden i 1998. Dette er min klient først vidende om ved skaden i 2002.

Såfremt Ankenævnet dog kommer til den konklusion at skadens forældelsestidspunkt løber fra 1998, mener jeg ikke at forsikringsselskabet kan undlade at prøve, om hele skaden kan henføres til skaden i 1998 eller om en del af skaden skal henføres til skaden i 2002.

Dermed mener jeg at forsikringsselskabet indledningsvis burde have indbragt sagen for Arbejdsskadestyrelsen for egen regning."

I selskabets skrivelse af 15/11 2002 til nævnet hedder det bl.a.:

"Vi vurderer, at der ikke er blodspor m.m., men kun arvæv i højre knæ efter hændelsen i 2002, jf. vores brev til Nævnet af 30. oktober i år til Ankenævnet, og på denne baggrund konkluderer vores lægekonsulent, at skaden ikke er fra 2002, men stammer tilbage fra hændelsen den 19. oktober 1998.

Vi har taget stilling til de fremkomne oplysninger dels fra forsikringstager selv og dels fra hospitalsjournalerne.

Forsikringstager er vidende om skaden i alt fald medio 1999, idet forsikringstager her har fået viden om, at hendes forreste korsbånd i højre knæ er delvis overrevet, jf. bl.a. journalnotat af 22/6-1999 vedrørende operationen i knæet. Forsikringstager får ikke nyt korsbånd, og man vælger at lade forsikringstager forsøge at klare sig med den rest af korsbåndet der er tilbage. Herefter igangsættes genoptræning. Dette er forsikringstager orienteret om på dette tidspunkt.

Vi har ikke oplyst, at forsikringstagers; knæ 'har fungeret uden gener' qua velfungerende muskler, vi har derimod henvist til forsikringstagers egne oplysninger om, at hun er ophørt med elitehåndbold efter hændelsen i 1998, og at hun blev overtalt til at stå på mål forud for den sidste hændelse.

Oplysninger om hvorvidt knæets muskler kan hjælpe forsikringstager til færrest mulige gener i hendes knæ, er ikke relevante ved bedømmelsen af, hvilken viden forsikringstager har om det delvis overrevne korsbånd.

Afslutningsvis skal vi bemærke, at der ikke i forsikringsbetingelserne er en forpligtelse for os til at indbringe sagen for Arbejdsskadestyrelsen for vores regning."

7. 59.475

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

"**Ulykkestilfælde**

Et ulykkestilfælde er en skade på legemet, der ufrivilligt rammer den forsikrede ved en begivenhed, der kommer udefra og pludseligt.

…

2 Hvilke skader er dækket

2.1 Direkte følger af ulykkestilfælde (se definitionen i forsikringsbetingelsernes indledende afsnit).

…

6 Grundlaget for skadebedømmelsen

Nykredit Østifterne Forsikring følger samme praksis som Arbejdsskadestyrelsen ved afgørelse af, om det, der er sket,

1. er et ulykkestilfælde,
2. har medført lidelsen eller døden,
3. har medført varigt mén (invaliditet), og da af hvilken størrelse.

Ménfastsættelsen sker efter reglerne i lov om forsikring mod følger af arbejdsskade § 33, stk. 1, 2 og 4.

7 Prøvelse af selskabets afgørelse

Eventuel uenighed om selskabets vurdering af skaden mellem den, der gør krav på erstatning, og Nykredit Østifterne Forsikring bliver afgjort af Arbejdsskadestyrelsen.

Omkostninger i forbindelse med forelæggelsen for styrelsen påhviler den tabende part.

…

1 Erstatning ved invaliditet

1.1 Har skaden medført invaliditet på 5% eller derover, bliver der udbetalt invaliditetserstatning."

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået sagen - herunder journalakterne - og finder efter det oplyste at kunne lægge til grund, at klagerens korsbånd i højre knæ - der kun var delvis rupteret - fungerede tilfredsstillende efter genoptræningen i 1999, hvorfor nævnet anser det for betænkeligt at anse, at klageren på dette tidspunkt kunne have viden om, at hun havde et forfaldet krav mod selskabet. Klagerens krav kan derfor efter nævnets opfattelse ikke anses for at være forældet i henhold til den korte forældelsesfrist i forsikringsaftalelovens § 29.

Nævnet finder imidlertid, at klagerens nuværende lidelse skyldes en før uheldet i 2002 bestående lidelse i højre knæ, og højst sandsynlig korsbåndsskaden i 1998.

.

Ud fra de foreliggende oplysninger om uheldet i 1998 - der angives opstået ved et vridtraume - finder nævnet, at et sådant hændelsesforløb ikke er et ulykkestilfælde, således som et sådant må forstås i henhold til den i forsikringsbetingelserne på skadetidspunktet gældende ulykkesdefinition.

Efter det således foreliggende finder nævnet ikke grundlag for at kritisere, at selskabet har afvist forsikringsdækning og har afslået af forelægge sagen for Arbejdsskadestyrelsen som sket.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand